

۲۰۱۷/۰۵/۰۳

آصف بهاند

«چي ماران د خونې شته، خوبې کدامه»

خوشال پوهنه

اشعار

۷

د پښتو ادب د ستر اثل خوشالخان خټک په گڼ شمیر او لادونو کې یو هم د ده بهرام نومی زوی و. له بهرام نه خوشال ډیر ځلي سر ټکولی دی. کلونه پخوا، کله چې د کابل پوهنتون په ادبیاتو پوهنځي کې زه د خوشال پوهنې په مضمون کې اسیستانت او مدرس وم، نو می د تدریس تر څنګه د خوشال د افکارو او آثارو په باب څیړنې هم کولې. د دغو څیړنو په لړ کې می یو مضمون ولیکه چې سرلیک یې «خوشال خان او بهرام خان» .

د دې مضمون په لیکلو کې زما لارښود استاد پوهاند رحیم الهام و، ښه په مزه یې ستړی کړم، کتابتون په کتبتون یې وگرځولم، تر څو چې قانع شو. وروسته د لارښود استاد له قناعت می یاد مضمون د کابل پوهنتون په علمي نشراتي ارگان «اجتماعي علوم» مجله کې خپور کړ، له بده مرغه چې اوس د یادي مجلې کال او گڼه را ته یاد نه دي. دومره می په یاد دي چې په هغې مقاله کې می د بهرام په باب، د خوشال څومره نظریات چې را اخیستي وو، ټولو منفي جنبه درلودله.

خو داسې هم راغلی دی چې خوشال لکه د یو ریښتیني مشر او زړه سوانده پلار په توګه بهرام خان ته ډیر ښه نصیحتونه هم کړي دي. د خوشال په گڼ شمیر قصایدو کې یوه قصیده د پدرانې نصیحت په څیر د بهرام په آدرس لیکل شوی ده.

د دې قصیدې ډیری بیتونه اوس هم لا د سیاسي او ټولنیز ژوند په چاپیریال کې لکه زرو سکې، چلش لري او که یې اوسنی نسل په څیر ولولي او په سمه توګه یې واورې، نو به یې د لارې څراغ شي. د خوشال پوهنې په دې برخه (اومه) کې می د خوشال له یادي قصیدې نه په منتخب ډول دا بیتونه را خوښ کړي دي:

زما زړه له چانه روغ نه دی بهرامه
له هر چا سره می زیست دی له نا کامه

نو کړي ځواني دا ډواره لکه بام دي
په پیری کې له ما ولاړل ډواره بامه

اوس دا ډواره بامه ستا دي ننداره کړه
غافل مه شه یو زمان تر صبح و شامه

په دا اوبښ باندي چې ستا کجاوه ایښی
رسوه یې چې پری نه وځي له مقامه

اهل شر ته د شاهین منگول پیدا کړه
اهل خیر و ته حلیم شه تر حمامه

څو دي توان توفیق رسیږي بیرون مه شه
په هر دم د پښتانه له ننگ و نامه

په فرمان د بادشاهانو څه باور دی
چې بتر دی د قاضیانو تر اعلامه

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پاروالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

که دی زړه وي چي به پایي لکه خضر
د نيکيه نوم ژوندی دی تل مدامه
ته د چا و جام ته هيله اميد مه کړه
حريفان دي باده نوش وي ستا له جامه
خوره، خوروه، غوټه ساته د کار له پاره
کامراني شي د دنيا له سر انجامه
بڼه سردار و ته د نوم خزانه بويه
که نور هيڅ ور څخه نه وي بي له نامه
ورکول توري وهل دا دواړه بويه
چي پري چار د سرداری شي انصرامه
رخنه گر د ملک په خونه کي ماران دي
چي ماران د خوني شته، خوبي کدومه
رعايت له رعيتو سره بڼه دی
دا هاله چي بيرون نه وي له احکامه
له خټکو نه مي هومره زړه نا خوښ دی
چي توبه د همگي خټک له نامه
د نعمت په قدر هيڅ خبر دار نه دي
نوم خټک به مي خلاص نه وي له انعامه
چي بي خوښ کړي يا بي دوست کړي لا بلا شي
د ددانو څه غرض له احترامه
که زموره خانه نه وي، خټک ورک و
د خواجه په نوم اصیل دي څو غلامه
که په توره خټک خپل کړي، گوندي خپل شي
گڼه هيڅ به بي خپل نه کړي له اکرامه
اول خپلي خيلخاني و ته نظر کړه
چي په لاس واړو نيولي ده څه خامه
اتفاق د خيلخاني عجب دولت دی
په نفاق يي واړه و وځي له آرامه
همگي شهد و شکر قند و نبات دي
هيڅ برهم مه شه د وړنو له دشنامه
څو جفا د خپلو وړي، هومره به بناد شي
که د خپلو جفا سخته وي مدامه
د گلاب د گلو هومره اغزي ياد وي
څو يي بوی راغلی نه وي تر مشامه
بڼه خوانان به خپل هوډ پرينږدي له لاسه
که بي سر شي د خوني مزرې تر ژامه

د پاڼو شميره: له 2 تر 3

کلیله دمنه به څه کړې راشه ګوره
چې څه در می در ته توی کړه د کلامه

چې دې زره، هغه گوهر به په کې مومي
که پرې پوه شي له آغازه له انجامه

(د خوشال کلیات، د زاهد مشواڼي اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۴۳۴-۴۳۵ مخونه)

د پاڼو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ